

Mùa Hạ trong tôi
Thiên Thanh

Ảnh tác giả gửi

*Thuở ấy tôi yêu nắng sân trường
Một thời hoa mộng, một thời thương
Giờ nơi viễn xứ xa xăm quá
Mùa hạ lại về gieo vẩn vương*

Ở đời ai mà chẳng có những kỷ niệm êm đềm của cái thuở tung tăng cắp sách trên tay trong mùa phượng vĩ. Chùm hoa phượng đỏ gắn liền với tuổi học trò, khiến cho ta bồi hồi nhớ về những ngày hai buổi đến trường, nhớ tuổi phượng hồng ngây thơ vụng dại, nhớ tà áo trắng trinh nguyên, nhớ tiếng cười trong veo giòn tan bay trong gió...

Thấm thoát ba mươi hai năm rời xa mái trường thân yêu, xa bạn bè, thầy cô, xa bảng đen, phấn trắng, xa tiếng ve sầu ngân nga dưới gốc phượng già mỗi độ hè sang... Ba mươi hai năm bốn ba xuôi ngược khắp nẻo đường, với bao tất bật lo toan, tưởng chừng những kỷ niệm êm đềm của một thời hoa mộng đã phai mờ trong ký ức.

Bỗng hôm nay, một ngày Hạ vàng nắng đẹp, dưới khung trời trong xanh, dưới cảnh phượng vĩ rực đỏ của mùa Hè Cali, cùng với những cô bạn thướt tha trong tà áo trắng, cả một khoảng trời vô tư, cả một bầu trời kỷ niệm của một thời áo trắng thơ ngây, miền ký ức năm nào ùa về trong tôi với bao nỗi nhớ, chênh chao, da diết đến nao lòng!

Ảnh tác giả gửi

Mỗi chúng ta, ai ai cũng trải qua một thuở đẹp nhất của tuổi học trò trong trắng vô tư. Một thuở luôn rạng ngời với nụ cười lung linh tỏa nắng. Cái thuở hay dỗi hờn vu vơ, hay mỉm cười mỗi khi nhìn xa xăm qua ô cửa sổ. Cái thuở thanh xuân vụng dại ấy, được ta nâng niu gọi bằng ba chữ thân thương “thuở mộng mơ”.

Thuở sân trường trắng áo tung bay mỗi chiều tan học. Thuở mắt nai xinh xắn dịu dàng, tóc huyền quện bay trong gió. Thuở mà quanh ta là cả bầu trời đầy ý thơ, là những con đường lao xao lá me bay, là những lối nhỏ ngập nắng và hoa, là những chiều nắng hạ, mưa nhẹ băng khuâng.

Là thuở ” tà áo ai bay trắng cả giấc mơ....” khiến một người ôm ấp mãi mối tình đầu, nhưng rồi ngong nghịu chẳng thốt thành câu. Ôi! “cái thuở ban đầu lưu luyến ấy, ngàn năm chưa dễ mấy ai quên..”. Làm sao mà ta có thể quên được cái thuở thanh xuân tươi đẹp nhất của đời người.

Những năm tháng thanh xuân hoa mộng ấy như những cơn mưa phùn đủ lạnh, đủ ướt đôi bờ vai nhỏ, ướt mái tóc thè, ướt đôi tà áo, nhưng dù lạnh, dù ướt tôi vẫn ước ao được đắm mình trong cơn mưa ấy một lần nữa, xin một lần nữa, ngày xưa dẫu yêu ơi!

Mùa Hạ lại về tỏa nắng trên cao, mùa Hạ lại về hanh hao những cơn mưa rào bất chợt, mùa Hạ về xao xác những hàng cây, mùa Hạ về gợi trong ta biết bao kỷ niệm. Kỷ niệm sẽ không là gì nếu lòng người chóng vội quên mau, nhưng sẽ là tất cả nếu ta nâng niu, trân trọng giữ gìn tận sâu thẳm trong tim.

Riêng tôi những kỷ niệm của mùa Hạ năm xưa, của một thời hoa mộng thơ ngây, sẽ trình nguyên vẹn tròn mãi mãi trong tôi!

*“Mùa Hạ chín nắng vàng loang nổi nhớ
Trời thiên thanh lãng đãng gió sâu mây*

*Con phố cũ mơ thâm trong vô vọng
Tiếng ve ngân trên những ngón tay gầy
Ai đang hát bản tình ca tháng sáu
Thoáng đâu đây tà áo trắng năm xưa
Bỗng tỉnh mộng giữa tan tâm xuôi ngược,
Đứng mơ màng thương nhớ mãi ngày xưa...”*

(Bản Tình ca Tháng Sáu)